

XXII.

Forslag til Lov

om

danste Konsulers Doms- og Dvirighedsmyndighed paa Steder, hvor Danste ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 30te Januar 1895.)*

§ 1.

Paa Steder, hvor Danste og under danst Beskyttelse staaende Personer ifølge folkeretlig Sædvane eller Traktat ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, kan Udenrigsministeren tillægge danste Konsuler Doms- og Dvirighedsmyndighed i Overensstemmelse med de i §§ 2—12 indeholdte Regler.

§ 2.

Konsulen er kompetent som Dommer i alle civile og kriminelle Sager imod de danste og under danst Beskyttelse staaende Personer, som opholde sig i hans Jurisdiktionsdistrikt, saavel som til for disse Personers Vedkommende at foretage de i §§ 5 og 6 omtalte Retshandlinger og afgøre derunder opstaaende Tvistigheder. Hans Jurisdiktions territoriale Omraade fastsættes af Udenrigsministeren.

§ 3.

Konsulens Retshandlinger ere at betragte som Retssafgørelser i første Instans; Appel af dem sker til den kongelige Landsøver samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn efter Reglerne om Appel fra Underretterne til de almindelige Landsøverretter, dog at det i civile Retstrætter skal staa Parterne frit for under Proceduren for den nævnte Ret at fremføre ny Bevisligheder samt at paaberaabe sig ny faktiske Data uden Bevilling hertil.

§ 4.

I civile Retstrætter skal Konsulen først mægle Forlig mellem Parterne. De for ham indgaaede Forlig have samme Eftsigelighed som de af ham affagte Domme (§ 5). Opnaas Forlig ikke, har Konsulen at behandle og paafende Sagen efter bedste Skøn

* Se Tillæg C. Sp. 51 fg.; Tillæg B. Sp. 555 fg.; Tidenden: Sp. 1203 fg. 1ste Behandling, Sp. 2440 fg. 2den Behandling.